Ч 50. (9.610) Львів, второк 5 марта (20 лютого, ст ст.) 1918 Рік XXXIX.

ДІЛО

РЕДАКЦИЯ І АДМІНІСТРАЦИЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.

Конто почт. щадн. 26.720.

Адреса тел.: „Діло-Львів"

Число телефону 548

Рукописи звертають ся лише на жадане.

ПЕРЕДПЛАТА: в Австро-Угорщині: півчисла 5·— К, чвертьчисла 10·— „, одчисла 20·— „, цілорічно 40·— „. У Львові (без доставки): місяць 4·— К, півчисла 12·— „, чвертьчисла 24·— „, цілорічно 44·— „. В Німеччині: півчисла 30·— М, цілорічно 60·— „. За кожду зміну адреси доплата по 50 с.

Цїна оголошень: Ректа частина сторінки 200 с., в кореспонд. 1·— К. Оголошення дрібним друком без обмеженя по 2 К. Рекламациї 5 К. Оголошення на останній сторінці 2·— К. Оголошення в „Ділі" мають ся в Львові: Ринок 10., II. пов. Оголошення приймають ся також в Львові: Ринок 10., II. пов. Оголошення приймають ся також в Львові: Ринок 10., II. пов. Оголошення приймають ся також

Українська маніфестація у Львові.

Львів, 3. марта 1918.

На святоюрській горі.

Чудовий сонячний ранок був немаче першим привітом для українського свята. Вже від 8 год. рано святоюрська гора почала наповнятися, найперше селянством з Львівського повіту, яке з таблицями і прапорами прибуло на свято, а опісля Львовянами: школами, товариствами, корпораціями і масами інтелігенції. Коло 11 год. наповнила святоюрську гору що найменше 60 тисячна маса, а люди все ще напливали й напливали.

Архікатедральний храм св. Юра

вже коло 9. год. заповнила маса народу, головно жіноцтво з сіл. В салях заняли місце представники українських товариств, духовенства, між ними також ігумен Студит'в о. гр. Кл. Шептицький, і представники УСС. під проводом д-ра М. Вовстана.

Митрополит Шептицький править архієрейську Службу Божу. Співає хор богословів. Митрополит виголошує високо патріотичну проповідь яка западає глибоко в серця вірних. Потім — многоліттєво для Української Народньої Републики і українського народу.

Перед походом.

Тимчасом від год. 10. впорядчики уставляли вібраку масу народу до походу, поділивши її на три головні части: 1) шкільна молодіж від сторони політехніки, 2) селянство вздовж площі св. Юра в вулицю Тереси і Шептицьких, 3) львівські товариства, організації, духовенство, УСС., військо і взагалі львівська інтелігенція перед воротами св. Юра.

По г. д. 11 проговорив з перед воріт св. Юра редактор „Діла" д-р Михайло Лозинський:

„Святочна Громадо!

Вітаю вас радісною вісткою, що до Київа ввійшли війска Української Народної Републики, — вісткою, що з Київа викинено наїздника, який з далекої півночи хотів на вістрах своїх багнетів накинути Україні свою волю, — вісткою, що в Київі знов править законне українське правительство — Українська Центральна Рада.

Як-раз рік минає, як упав царизм, як розбито найдавнішу, якими Україна була прикована до Росії. Як-раз рік минає, як на руїнах царизму Українська Центральна Рада почала будувати основи української державности, завершуючи сю будову проголошенем незалежности і суверенности Української Народної Републики і заключеня миру в Берестю.

Мир сей важний для нас, західних областий України, особливо тим, що вертає Україні старинні українські області Холмщину й Підляшшя і кладе тяму польській експансії на схід, на наші землі. Заявляємо, що сей мир мусить бути додержаний, що ся тама, поставлена польському імперіялізмови, не сміє бути нарушена. Як горожани сеї держави маємо право і обовязок домагати ся, щоб берестейський мир не був предметом соромних торгів на некористь українського народу, щоб він був точно додержаний.

Берестейський мир оставив нас поза границями української держави. Одначе ані найменша частина великого, державного українського народу не сміє бути поневолена. Коли нам не судило ся стати горожанами Української Народної Републики, то мусимо осягнути нашу державність тут, в межах Габсбурської монархії. В сій цїли домагаємо ся поділу Галичини й утвореня з усіх українських областий Австро-Угорщини українського державного організму.

Зібрали нас тут радість з приводу воскресеня української держави й заключеня першого миру Української Народної Републики з почвірним союзом, міцна воля обороняти сей мир і його постанову про цілість і ненарушимість української державної території і так само міцна воля добути державність для нас, для українського народу Галицької землї.

Заявляємо, що за державність українського народу — по тім і по сім боці кордону — весь український нарід зуміє постояти.

Нехай живе українська державність! Нехай живе Українська Народня Република!"

Рівночасно з терасе дому Митрополита при вул. Міцкевича промовляв пос. д-р Льонгин Цегельський. Горячі патріотичні слова падали в селянську масу, викликаючи бурі оплески.

Третю промову від вулиці Тереси виголосив заслужений організатор м. Львова п. Олександер Пісецький.

По скінченю промов оркестра українських велізничників заграла національний гимн.

Похід

рушив точно в год. 11.45. Чоло походу творили львівські Соколи в одностроях, руховички в гарних червоних завоях і темних одягах, велізнича орхестра і численні ряди новозорганізованих українських зелізничників з новим прапором та вкінци пластуни зі своїм прапором.

За ними сліду́вала перша частина походу, а саме шкільна молодіж: Народні школи У. П. Т.: кн. Льва, кор. Данила, ім. Б. Грінченка, дівоча і хлопяча ім. Т. Шевченка, школа вправ У. П. Т. народна СС. Василянок, школа вправ м. к. учит. семинарії, мійська ім. М. Шашкевича, видїлова У. П. Т. і українські діти з неукраїнських шкіл. Всї діти мали синьожовті хоругвки. Середні: Академічна гімназія і філія, Українці з инших середних шкіл, Жіноч. учит. семинарія У. П. Т., Дівоча гімназія СС. Василянок, дівоча з инших сер. шкіл, школи музичного інституту ім. Лисенка. Університетська молодіж разом з богословами.

Другу частину походу — найчисленнійшу — отвирала прегарна бандерія на жвавих конях а під львівських сїл на 80 конях. За нею окремими групами непроглядні ряди селян та селянок львівського повіту; навіть сїл видні були на несених таблицях. Звертали увагу часто дуже гарні народні строї дівчат. Все чвіркали. Окрему групу творили Українці полонені — бувші російські жовніри. За ними ішли товариства передмістя з Левандівки, Богданівки, Кленарова і т. д. з прапорами і відповідними таблицями. Замикали сю частину походу робітничі та ремісничі організації. — Переважало жіноцтво, яке співало зі співаників.

Третю частину походу починали численні ряди ц. к. функціонарів і урядників; тут звернула увагу на себе ґрупа почтовців, в якій ішло кількасот листарів та урядників. За „Союзом Українок" наступали львівські культурні і економічні товариства поділені після дїльниць Львова. За Мацїйським товариством пань поступали довгі ряди української інтелігенції, офіцери Українці австрійської армії, посли з президентом Романчуком на чолї, понад 200 осіб з поміж укр. духовництва, яке прекладав єпископ д-р Боцян і члени львівської капітули. Замикали похід бадьорні 4 чети У. С. Стрільців, що ступали рівним жовнірським кроком з стрілецькою піснею на устах.

Похід робив величаве враженє. Адже кождий, що прийшов сюди, се свідомий член нації! Ми не є пануюча нація, щоби заганяти на свої національні свята кождого, навіть проти його волї! Пестріли селянські строї, видніли таблиці з написами: „Нехай живе Українська Народна Република!" „Жадаємо української державности в Австрії" і многими иншими в тім самім дусі.

Походу ніде не перервано, від початку до кінця посував ся він в найлїпшім порядку. Крім учасників походу богато української публики заповнило хідники. Приглядали ся також чужа публика.

Дирекція тримала спинений рух возів на час походу по вулицях, якими похід посував ся.

На Ринку.

Коли чоло походу дійшло на Ринок, хвостець був ще на площі св. Юра. Учасників походу уставлено по всіх чотирох сторонах Ринку: від „Просвіти", попри Народну Торговлю, аж знов до вулиці Руської.

З балькону „Просвіти" промовив до юрби п. д-р Кость Левицький.

Промова д-ра Кости Левицького.

Український народе! Обходиш нині велике свято народне всего українського народу: свято мира і свободи українського народу.

Дня 9. місяця лютого с. р. приніс нам договір в Берестю перший мир на Сході. Берестейський договір є не лиш великим актом яким заключено перший мир, але є він для нас великим міжнародним актом, яким признано самостійну українську державу в ряді самостійних держав культурного світа. Тим чином сповнило ся споконвічне бажанє українського народу: згинула неволя і війшла зоря волї українського народу.

Тим радіснійше бють нині наші серця, що як-раз вчера увійшли українські і союзні війска до столиці України Київа, щоби супроти ворогів утвердити самостійну Українську Народну Републику. Її державне представництво: Українську Центральну Раду в Київі і її народне міністерство.

Берестейський мир святкуємо й тому, що він привертає українській державі споконвічні українські землї Холмщини і Підляшшя, які Польща хотіла нам забрати!

Жадаємо, щоби сей мирний договір точно виконано та протестуємо проти насильства над українським народом!

Сотворене самостійні українські держави на її областях, відірваних від Росії, заявляють також признанє права самоозначення українського народу в монархії Габсбурській.

Провідною думкою української політики в Австрії було все змагане утворити з українських земель сеї монархії окрему політичну одиницю, в якій найшла би свою здійснення і українська державности.

В 1848 р. проголосила сю ідею Генеральна Українська Рада у Львові.

Тепер ми мусимо домагати ся від австрійської, щоби увільнила наш край з польського панованя: поділ Галичини і утворене політичної території, яка обнимала би українські области Галичини і Буковини.

В сю святочну хвилю складаємо торжественний обіт, що всі наші сили віддамо на те, щоби наше державне право тут на українській землї вістало признане українському народови.

З огляду на сказане вважаю за потрібне отсими Зборами такі резолюції:

I. Українські Народні Збори у столичному городі Львові: I. вітають з радістю заключення війни на східнім фронті заключення мира з Українською Народною Републикою та споручне признане державним почвірного союзу Української Народної Републики самостійною суверенною державою.

II. З особливим признанем зазначують українські Народні збори повернене України мирним договором з Берестю головної частини пограничних українських земель Холмщини і Підляшшя та виборене їх від польського панованя.

III. Відношенє польських домагань на Холмщини і Підляшшя відкидають Українські Народні Збори як прояв жадоби панованя, неоправданий ні дійсним народним відносинам в сих областях ні історією, яка свідчить, що споконвіку аж до XIV. століття ці землї належали до української держави, та вони не втратили своєї окремішности національної.

IV. Вважаючи безусловне виконане мирного договору в Берестю першою підставою до приязних відносин між всередними державами і українською державою, Українські Народні Збори стверджують і проголошують людяне, що і весь український нарід в Галичині зголошує своє право до державности з колишньої Габсбурської монархії, даючи рішучий вираз давному основному домаганню всего українського народу, аби край Галичину безпосередньо поділено, та аби в усеї українські території в межах монархії утворено українські організми як відмовлене Українське Королівство Галичини.

V. Українські Народні Збори висловлюють Його Величности Цісареви желанє з приводу мира з Україною та подяку за визволене Холмщини як також представляють домагання українського народу визволити українську Галичину з польського панованя через приверненє української корони Данила.

VI. Українські Народні Збори висилають щирий привіт і подяку Українській Центральній Раді, Раді народних міністрів і широкій демонстрації з приводу заключеня мира, який забезпечив всій закордонній Україні як самостійній державі почесне місце в ряді держав культурного світа.

Нехай живе цісар Карло I!

Нехай живе Українська Народня Република!

Нехай живе весь Український Народ!

Гучні оплески були відповідю на промову. Із тисячних грудий під звук орхестри піднісся під небо спів українського національного гимну.

На балькон виступив припадково присутний у Львові

член Української Центральної Ради п. Чайковський

який пророчистими словами привітав відбиране іменем України державної, підчеркуючи з особливою силою ту взаїмність у помочи, що в ході українського відродженя зрастала і скріпила між Україною австрійською і закордонною.

Полковник нової української армії п. Результ,

котрий потім промовив до збору, здвигнув на клич заслугам Українського Січового Стрілецтва в боротьбі за нашу національну ціль.

Промови обох горожан України державної викликали серед маси присутних надзвичайне одушевлене.

На сім покінчила ся маніфестація. Зборонна, в порядку розвалювала ся многолюдна юрба, в порядку розвалювала ся многолюдна юрба всіми вулицями Львова до своїх домів і занять.

Український парцеляційний банк.

Вступна концесія уділена.

Відень, 2. марта 1918.

Розпорядком міністерства внутрішних справ з 23. лютого с. р. ч. 9334 уділено вступну концесію на заложене українського парцеляційного банку під фірмою „Український Банк у Львові".

Акційний капітал банку виносить 3 міліони корон, поділених на 7.500 акцій по 400 К. Загальні збори мають право підвисшити акційний капітал на 6 міл. кор.

Діяльність банку має обіймати: уділюване гіпотечних позичок; купно і продаж грунтових дібр і реальностей, цілих або в частях, як на власний рахунок так і з творенем спілок; переложене парцеляцій дібр на чужий рахунок; уділюване короткотермінового кредиту; видаване облігацій і листів гіпотечних і т. п.

До членів основателів банку належить: д-р Евген Петрушевич, митрополит Шептицький, д-р Кость Левицький, д-р Стефан Федак, д-р Евген Левицький, д-р Лев Бачинський, д-р Теофіль Окуневський, д-р Володимир Бачинський і ин.

Активні та резервові офіцири-Українці

без різниці військової ранги (так само авдітори, лікарі, провізитові оф. і одноріччі охотники), що мають покінчений університет (з іспитами чи без)

хотять подати безпроволочно (лист рекомендований!), свої точні адреси з датами про вік, студії, літа і ранґу цивільної служби, літа ранґу і придїл військової служби на адресу: Ukrainische Parlamentarische Vertretung, Wien-Parlament.

НОВИНКИ

Львів, 4. марта 1918.

— **Ті, що „хотять згоди" з нашим народом,** — як у пресі старали ся висміювати наші приготовля до вчерашного свята, так і вчера показали свою „високу культуру". Селяни, що прибули з околиць Львова, оповідають, що на декотрих дорогах здержували їх брутально жандарми, не допускаючи їм до міста. Діти одної з українських шкіл оповідали, що деякі кондуктори Поляки не приймали до поїздів селян, тому що вони їхали на українську маніфестацію. У Львові на вул. св. Миколая якийсь старший „інтелігентний" пан обкидав уличними провисками учениці і учительки школи ім. Шевченка, що ішли з прапором. В иншім місці на Академічній вул. товпа відрестів видала ся на малі дівчатка, що вертали з походу, і здирали їм з грудий укр. відзнаки. Ученикам Українцям з декотрих польських гімназій учителі заборонили брати участь в укр. поході. На вул. Міцкевича з деяких домів сипали сміте на ідучих на голови української публики.

— **Продовжене відпустки для жовнірів з поля.** Урядово доносять, що усім урлоповаными в армії в поли продовжують ся відпустки о 14 днів так, що вони мають від'їхати з місця перебування відчас відпустки не 10 марта, тільки аж 14 днів по упливі їх перісної відпустки.

— **Пригадка.** Товариство „Просвіта" оголосило конкурс на три премії. За написане белетристичного твору: оповідання, новелї або гумореску. Сюжет має бути історичний, або з сучасного згідно недавного побуту (з житя інтелігенції або жидовоги). Дотичний твір мусить обіймати найменше від пів до одного друку формату календаря „Просвіти" на рік 1918. Перша премія виносить 300 кор., друга 200 кор., а третя 150 кор. Премійований твір остає власностю Товариства „Просвіти" у Львові. Товариство застерігає собі право першенства ще до закупна на власність, по установлених до тепер Виділом Товариства рекунераційних цінах, надісланих на повисший конкурс творів, котрі не осягнули премії. Речинець конкурсу невідкличне 15. марта 1918 р. о год. 12 в полудне. Твори заосмотрені гаслом чи знаком, належить надсилати до Канцелярії Товариства „Просвіта" у Львові, Ринок ч. 10 без відпису автора. Імя і назвиско автора та докладна адреса мають бути долучені до посилки в окремій запечатаній коверті, на верху котрої має бути водане гасло чи знак так як на рукописи. Надіслана премія буде безпроволочно виплачена. — За Головний Виділ Товариства „Просвіта" І. Кивелюк голова. А. Гнаяк секретарь. 1—4

— **„Свобода"** з 2. марта с. р. містить: „Поклик до українського народу", виданий Комітетом селян і робітників, а крім того отсі статті: Мир з Росією та Румунією і Україна; Давний польський ярлик; Що робити з грішми; Проти воєнної наживки.

— **Вісти у Львові.** В суботу вечером потягом виходячим з Рави руської о годині 1 пополудни приїхав до Львова Ілько Голод, літ 31, робітник мешкаючий в Рави руській при вул. Гуцькій, по приїзді на дворець удав ся він до головного шпиталю. В шпитали сконстатовано що він хорий на правдиву віспу. Фіякат вез сьть особи, що їхали разом з ним, щоби безпроволочно зголосили ся у власнім інтересі в ратуши. І поверх, двері 53, в цїли основного вишіднення і піддання під обсервацію лікарську, котра не ограничить в нічім особистої свободи.

Тимчасовий звіт з дослідів над знищеними церквами.

У фейлетоні „Діла" з 13. січня с. р. (ч. 9) про церкви знищені війною згадали ми з деяким докором про недостачу відповідий на нашу відозву в справі знищених церков. Рівночасно навели ми тільки характеристичнійших відповідий, що найперше наспіли — разом з зіставленем числа місцевостий з поодиноких повітів. І ось показало ся, що все инше, а лише не байдужність для дорогих нам церков наших було причиною мовчанки. На другий сей відозв наспіло відразу богато відповідий, яких автори оправдують ся незнанем підстої мети акції, але на першу звістку про неї спішать з співробітництвом. У всіх без виїмку слідний є справдішний інтерес для нашого діла, а і не меньше співчутє для нещасних українських домів Божих. Не бракують також слова признання і заохоти, за що все щиро отсим дякуємо.

А що діло іде про публичну справу, до того першої ваги для української суспільности в Галичині, тому вважаємо за потрібне перед здійсненем наміреного опрацьованя складати що якийсь час звіти з переділу її. Потрібне є се передовсім для взаїмної контролї, бо не легко було би повідомляти поодиноких кореспондентів про одержане їх інформації, а при тім инші довідати ся можуть про які місцевости наспіли вже звістї. Особисто вважаємо такі звіти і тому корисні, що при їх помочи освідомлює ся інтересованих про діло, якого значінє чей і не треба окремо підчеркувати. Для кого дотеперішні відозви наші лишили мали би ся ще незвісними, спорадичність трафляє ся що їмо з такого звіту дізнати ся про них. На сю обставину позваляє на себе дуже числити очікуючи ще більшого числа кореспонденцій, що як слід кожинні наспіти. А врайна вже сьому пора. Чим скорше відозвуть ся всі інтересовані, тим шидше буде мати спроможність предкласти всесторонне опрацьоване сеї пресущної, але незвичайно важної для нашого загалу теми. Спеціяльну увагу позволяємо собі звернути всім кореспондентам на присилане по змозі фотографічних знимок знищених церков, що всі уміщені би в призначену до публікованя працю.

В цілій Галичині було перед сьою війною коло 3218 церков, з чого 2345 приналежало на деревляні, а 873 на мурувані храми. Найстарші з поміж деревляних сягають XVI. в., а всіх їх було не богато бо лиш десять. Більше зберегло ся з XVII. в., а переважно походять вони з XVIII. і XIX. століть. На разі годі провірити, які втрати від сим оглядом понесли ми за час війни, але вже нині можемо сказати, що найстарійші деревляні храми щасливо зберегли ся, як н. пр. славна на цїлу Україну церква св. Юра в Дрогобичи з своїми двома товаришками, церква в Розделі, Потеличу, Рогатині і инші. Найбільше нас жертвою мурованих церков, себто розмірно найновійших — втрата се більш матеріяльна між ідеальна.

Інтересне будоби начеркнути на карті Галичини всі місцевости, в яких війна знищила цілком або лиш в части церкви, але на разі було би се передчасне, позаяк не маємо ще цїловиду всіх втрат в цїлім краю. На підставі дотеперішного нашого матеріялу дасть ся лиш условно сконстатувати, що найчисленнійші втрати приналежають на територію, зачеркнену повітами: Збориз Рогатин-Стрий-Богородчани, а затім на лінію перед послідною австрійською офензивою. Не маємо наразі ще звісток про церкви в граничних повітах, але жабуть не будуть тим більші втрати, понеже в 1914 р. околиці ті були скоро опорожнені австрійськими військами і до кінця вже цїлком були від винтрійної воєнної акції. Остаточне провірене сього вимагає ще точнійших звісток з сих сторін, а на жаль не маємо їх ще доси. На питане се, як і на всі инші того роду, звернеть ся спеціяльну увагу в наміреній публікації, але конче потрібні є скорі і точні звістки. Тому просить ся всіх, що лиш розуміють значінє і вартість сього діла, щоби не відкладали ся від співробітництва, а надсилали хотяйби і нагальні звістки про звісні собі в околиці знищені церкви Бжі.

Окрему партію публікації найде зіставлене матеріяльної сторони всіх втрат, заподіяних нам війною і всіми військами, що нашу літ тоталами нашу землю, не все відносячись з пошаною до наших святостий. Про се можна би вже нині цїлу книжку написати, але ще не пора на розгадане пресущної сьеї хроніки. Кадись доперва розвідає ся загал, хто найбільше і чому знущав ся над нашими національними добрами, що нежо колесо в очі, перемінюючи чинуси так власно, де найменше нерідко була сьому причина.

По черзі перейдемо до зачислення всіх одержаних доси (до 10. лютого) звісток, зіставляючи їх після повітів в альфабетичним порядку. З повіта бережанського наспіли про отсі місцевости: Біле, Пятуторі і Лісина. Пов. Богородчани — Старуня, Яблінка, Батріяка, Пороги, Богородчани місто і Богородчани старі, Горохолина. Пов. Броди — Висовько, Кидалбиска і Покиковиця мала. Пов. Бучач — Велесніз, Дубенко і Заліс. Пов. Городенка — Лука, Мала стирок і Уніжа. Пов. Гусятин — Сущиця. Пов. Жовква — Вільна Кумнинська. Пов. Збориз — Присівці, Ратиці, Чистопади, Гнилиця, Бітлиця, Зимжин, Перевесьлиця і Гукелівці. Пов. Калуш — Новиця. Пов. Камінка струм. — Добротвір і Ланки польські. Пов. Ліско — Студенна. Пов. Львів — Сухоріче і Піски. Пов. Мостиска — Стенка. Пов. Надвірна — Заріче. Пов. Підгайці — Мозолівка і Гнилеводи. Пов. Радехів — Сверхів. Пов. Рогатин — Підгорець, Лучинці, Свистільники, Липиця горішна і долішна, Свистільники, Скомороха старі, Підмуляниці і Мартинів старий. Пов. Рудки — Комарно. Пов. Сокаль — Тухля. Пов. Станиславів — Тисів. Пов. Старий Самбір — Лішка муровані і Городомичі. Пов. Стрий — Ходовичі, Фальш і Стинкіє. Пов. Шіманів — Жиздів. Пов. Ярослав — Добра.

З кореспондентів найже виключно записати треба отців парохів, а також учителів, деяких пань, а не менш і вірних своїм нещасним церквам парохіян, пережаних військових. Крім кількох назвиск нечитких подаємо отсих отців і добродіїв: О. Вахнянин, О. Чубатий, Сев. Гаванський, М. Сяневицький, надзаручник Зиновій Кинасевич, М. Матюк, Н. Рудницький, Й. Яворський, І. Яросевич, А. Рудницький, Л. Федонович, Ігр. Юзефович, К. Йойко, Е. Гарасимович, А. Кіналь, д. Марія Бедкер (вдова по пароху, Гр. Косар, М. Шарашевич, проф. М. Прикайдо, капрель Ів. Тронак, Ю. Гірняк, д-р Д. Статура, Р. Медвідський, преф. Ф. Волчук, І. Прокоп, К. Бардин, П. Пилипчук, Т. Ковальський, Р. Кушкевич, Ю. Левицький, М. Гашовський, М. Баричко, І. Білик.

Всім тим добродіям складаємо щиру подяку за цінну поміч, звертаючи ся до всіх инших, що ще не вспіли виготовити відповіди з прошенем зробити се по змозі найскорше. В тій цїли подаємо ще раз оголошений давнійше квестіонар, зазначуючи, що всі відповіди вихіснювані будуть наперед в згаданій публікації, а відтак зложені на памятку в одній з наших музеїв.

*

1) Місцевість і повіт? 2) Якого рода будівля (церква, дзвіниця, каплиця, фігура, памятник і т. п.)? 3) Церква деревляна чи мурована? 4) Рік побудованя, коданий після віродостойних жерел? 5) Якого типу церква (однобанна, трехбатна, з одною або більш вежами, у виді грецького хреста, двох або трехдільних з презвитерією квадратово або півсьмокутно замкненою і т. п.)? 6) Яку втрату, в яких обставинах і котра часть церкви потерпіла? 7) Які памятки і що з церковного майна було знищене? 8) Кілько дзвонів, якої ваги, з якими написами і з яких часів забрали? 9) На яку суму гроший обчислять ся приблизно шкоди? 10) Всі инші замітки що до знищених будівель, а по змозі фотографічні знимки або видокові картки?

Відповіди прошу присилати на адресу: Д-р Василь Карковиц. Львів. Редакція „Діла", Ринок ч. 10.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на пенументу-портрет приймає Кредитовий Союз Кредитовий у Львові, — чакає кількочисленні 4,000.

ДО ВИСОКОПОВАЖАНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

„ДІЛА“.

Брак паперу приневолює нас ограничувати ся і друкувати часопись тільки для тих, що вложили передплату. А що зі зміною місяця вдержуємо все висилку тим, які не відновлять передплати, просимо конче зараз висилати передплату, бо

10. марта

вдержимо висилку часописи всім, які до того часу не надішлють передплати за квартал.

Звертаємо увагу, що пересилка приходить з 6—8 дневним опізненням, тому спішіть ся з висланням передплати, коли не хочете наразити ся на вдержання висилки часописи. Пізнійше бракуючих чисел не висилаємо, бо друкуємо лиш стільки, що треба кождого дня на висилку, тому пізнійших рекламацій не можемо уваглядновати.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

ОПОВІСТКИ.

Второк, 5 марта 1918.

Нині: греко-кат.: Льва сп. катал. — римо-кат.: Евсебія.

Завтра: греко-кат.: Тимотея вр. — римо-кат.: Маркіяна.

| **Дня 28. марта о год. 11. перед полудн.** відбудуть ся загальні збори товариства кредитового „Наша Каса“ в Жидачеві з таким денним порядком: 1) Відчитане протоколу з попередних зборів. 2) Справоздане заряду каси. 3 Вибір заряду. 4) Внесеня членів.

| **Четырьмісячний курс стенографії** при торговельній школі тов. „Просвіта“ почнеть ся в перших днях марта. Наука відбувати ме ся в полудневих годинах по 3 години тижнево. Опла та за цілий курс виносить 30 К для учеників(-ниць) середних шкіл 20 К. Зголошувати ся можна в канцелярії школи (пл. Домбровського ч. 7, I пов.) в понеділки, середи й пятниці від год. 4½—5½. 736 3—3

| **Товариство кредитове „Надія“** в Коломиї знижає від дня 1. марта 1918 процент від вкладок щадничих на 3½%. Податок рентовий оплачує товариство з власних фондів. — Дирекція. 770 3—3

— **До рідних, знакомих, близьких і дальших знайомих наших славних героїв 9. п. п.** При взятю батальоні 9. п. п. порідив гурт офіцирів видати „воєнний альбум“ в ціли увіковічнення геройських подвигів 9. п. п. у світовій війні 1914—1918 р. В цілі приобрання відповідного матеріялу звертає ся огсим секретаріят до родичів, сестер, братів близшої і дальшої рідні і приятелів погибших, інвалідів та декорованих жовнірів 9. п. п. з просьбою о надсилане фотографій і слідуючих дат: імя і назвиско, роджений, де? упав (коли, в якім бою? (інвалід) ранений коли? в якім бою?) відзначений (які відзначенє?) Всі ті фотографії і інформації просять ся посилати на адресу: K. u. k. Ers. Baon des I. R 9 Schriftleitung des Kriegsalbums in Zurawycia bei Przemyśl

| **Національний Музей у Львові** (вул. Мохнацького ч. 42) відчинений для публики у второк і пятницю від 2—4 год. по полудни. 515 25—?

— **„Ukrainische Korrespondenz“** — одинокий український тижневник в німецькій мові. Кождий свідомий український громадянин повинен передплачувати сю часопись, бо якраз тепер українська справа дуже актуальна і треба чужинцям як слід інформувати про наші політичні змагання. Видавцем є голова Народного Комітету д-р Кость Левицький, відвічальний редактор посол Володимир Сінгалевич. Умови передплати такі: річно 12 кор., піврічно 6 кор 50 сот. Гроші просимо слати: Wien XVIII. Karl Ludwigstrasse 3/15. Просимо поспішити ся з замовленями, щоби видавництво могло усталити наклад, що при теперішній дорожні є дуже важне.

На школу ім. Боркова Грінченка у Львові зложили в коронах: Всечестнійший Уряд парохіяльних Гриня 60·—, Всеч. о. Яворський, Жаравка, збірка у церкві 50·—, Всч. о. Гр. Рабіяк, Домажир, збірка 70 —, Всч. о. Евген Дудкевич, Малячиці 10·—, Всч. о. Евген Онеляньский, Бутини 10·—, Всч. о. Василь Стрільбицький, Вишенька мала 100·—, Всч. Р. Володимир Андрухів, Лашки 10·—, Всечест. греко кат. Уряд парохіяльний, збірка і від пароха 100 —, Всч. о. Іван Жарський, Гаудно 10·—, Всч. о. Петро Андрейчик, Грушів, дохід з представлення 16·—, Всч. о. Антін Радонський, Волошинів 10·—, Всч. о. Н. Левицький, Оброшин 4·—, Всч. о. Андрій Стадник, Николаїв м/д від себе і парохіян 50·—, Всч. о. Сенка, Микашів 100·—, Високопов. Каролина Стасів, учит. Корчмина 10·—, Високоповажані пани Микола Мартин, Александер Сас Лісковацький, Іван Кочоровський пушками коло церкви 211·90 Високопов. пани Михайло Голубець і Фалюк пушками коло церкви 50·85, Високоп. Іван Вакуник, Львів 2·—, Всеч. о. Йосиф Осташевський Давидовичі 30·—, З пушки високоповаж. пана начальника Л. Добровського, Львів 41·20 Високоп. Михайло Ганібда 20·—, Всеч. о. Іван Кипріян, Немирів 20·—, Високопов. Янкевич 10·—, Високоп. Микола Кобко 10·—, Високоп. Москалюк 5·—, Високоп. Олекса, Сас, Лісковацький 5·—, Високоп. Рахнівна 3·—, Всеч. о. Володимир Федусевич 5·—, Високопов. Ткачик 5·—, Висок. Мужка 5·—, Висок. Коцюк 10 —, Висок. Харкевич 6·—, Висок. Е. Хаскевичівна 1·—, Висок. Сенюк 6·—, Висок. Чайківська 6·—, Висок. Сенгота 6·—, Висок. Марія Лячечко 4·—, Висок. Л. Добрянський 10·—, Висок. Домбчевська 5·—, Вис. П. Мартинюкова 4·—, Висок. Гучко 6·—. За сі щедрі дари складає відписаний жертводавцям, добродіям, в імени учащаючої молодіжи сердечне „Спасибіг!“ — Микола Петрів, управитель і скарбник, Львів, Гоголевська 95

НАДІСЛАНЕ.

Секундар загального шпиталя

Д-р А. ШВАРЦ

ординує в хоробах очних і венеричних від г. 12—1 дня і вечорі від 3—5 дня лишень, Львів, Крашевського 11 партер. XVII 3—3

ОГОЛОШЕНЯ.

АДВОКАТ

Д-р Роман Перфецький

отворив

АДВОКАТСЬКУ КАНЦЕЛЯРІЮ

у Львові — вул. Сикстуська 43 „б“. 709 (5—3)

НОЖИЦІ спеціяльні до стриженя овець і т. п. по 5 кор. штука — поручає доки вистане запас. Відпродацтво опуст. — Перфумерія, **Львів**, Сикстуська 7. **В. ФЕДЕР** 49 в 47—?

НОВІ ЛЬОСИ

Пять нових льосів Червоного Хреста поручаємо на рати за 270 кор. 36 рат по 7 К. 50 с. Перша рата в март. 12 К., дальші по 7 К. 50 с. Право гри вже 1. мая. — Головні виграні 500.000 К., 50.000 К. і т. д. Кождий мусить бути вильосований. Доки вистарчить запас поручимо також льоси ц. к. клясової льотерії. Ім банковий Шіц і Хаєс Львів от. вул. Коперника (площа Марійська). IX 4—100

Пошукую держави малого фільварку можливо в інвентарем. — Володимир Білинський Львів, Тарновського 17/II. 734 4—4

Німецького і французького

язика учить дипльомована учителька — Львів, вул. Длугоша 37. II. п. 778 2—10

НОВА КНИЖКА

ПРО ВІДБУДОВАНЕ ДЕРЖАВНОСТИ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ АВСТРО УГОРЩИНИ!

Wiederherstellung des Königreiches Halytsch-Wolodymyr.

Galizien und das Ukrainische Problem in Oesterreich.

Von Dr. jur. Michael Łozynskyj.

Ціна 1 К 50 сот.

Продають: Книгарня Наук. Тов-ва ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.

Книгарня Ставропигійського Інституту, Львів, Руська 3. 614 9—

Інтелігентна Українка в середнім віці, [illegible] ску в цілі матрим[illegible] на державним [illegible] при чвоєм війну. — Зголошенє [illegible] під „Сирота“.

ПОЗІР! Хто хоче без учителя [illegible] мови, най замовить собі сейчас [illegible]

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (4-те побільшене [illegible] ціна). Ціна К 3·—, з пересилкою оплатою К [illegible] Можна за готівку. Замовлення і гроші [illegible] адресу: А. ОКПИЦ, Львів, вул. [illegible]

Увага. Сей Самоучок уложений після [illegible] способу научання! Важне для учителів [illegible] німецької мови, як також [illegible] до устних іспитів. [illegible]

Урядник державний

з війсна реформований, як 40, місячна пенсія [illegible] дуже солідний, свобідний, — бажаю ся в Україні хай міщанка чи селянка, панна або вдова, [illegible] сиротою — якби легіяна та з прядачем. — [illegible] зголошених від „Негайне спасіння“ прошу [illegible] містрації „Діла“.

Замовленя на ЛУБІН

ВОВКИНЮ

приймає

„Краєвий Союз господарських [illegible]

торг. синдикат Т-ва

„СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДА[illegible]

у Львові, вул. Зімородича ч. 2[illegible]

III. 6 Близші умови будуть оголошені.

КУПУЙТЕ! НОВІСТ[illegible]

Видавниче Товариство: „Українська [illegible]

АНТІН КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ

РУБАЮТЬ ЛІС

повість у двох томах

Ілюстрація на окладці Олени Кульчиць[illegible]

Ціна 15 корон.

Замовляти можна лише в Книгарні Т-ва Шевченка у Львові, Ринок 10. [illegible]

Прийшла ся передплату на рік 1918 [illegible]

ШЛЯХИ

Ілюстрований місячник літератури, мистецтва, громадського життя, що виходить на взір [illegible] ких европейських журналів [illegible] аркушів друку в кінци кождого місяця.

Редактор видавець: Федь Федорович [illegible]

„Шляхи“ мають такі відділи:

а) публіцистичний (праці, [illegible] новелі, оповідання, повісти, романи, драми, [illegible] ратурні огляди, характеристики письменників, [illegible] рецензії і т. п.

б) науковий: (статі по історії, філософії, природничих науках).

в) мистецький: статі про музику, театр, малярство, архітектуру і т. п.

Передплата виносить: на рік [illegible] на півроку 18 К, на чверть року 9 К; окремий зшиток коштує 3 К, подвійний 6 К.

Для усталення висоти накладу можливо [illegible] гайно зголошувати свій взгляд на [illegible] платників. [illegible]

Адреса редакції й адміністрації: **Львів, вул. Руська ч. 3.**

Одинокe українське

Тов. взаїмних обезпечень на житє і [illegible] п.

„КАРПАТІЯ“

Почесний президент Його Ексцеленція [illegible] полит. граф Шептицький.

Товариство оперте на взаїмности, а [illegible] виски припадають самим членам.

Ручить вже по трех літах неоспорим[illegible] палість обезпечень.

Правнає по трех літах право закупу, [illegible] вже по трех літах уділює [illegible] відсотки.

У всіх справах звертати ся на [illegible]

ЛЬВІВ, — вулиця Руська [illegible]

Години урядові від 8 до [illegible]

Відповідає за редакцію: Д-р. ВАСИЛЬ ПАЛІЙМ[illegible]

З друкарні „Діла“ Львів, Ринок ч. 10.